

ΘΕΑΤΡΟ ΑΠΟΛΛΩΝ ΔΗΜΟΥ ΣΥΡΟΥ ΕΡΜΟΥΠΟΛΗΣ

Α.Τ.Ε.Ι. ΠΑΤΡΑΣ ΣΧΟΛΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ ΥΠΟΔΟΜΗΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΟΥΝΤΟΥΡΗΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣΓΟΓΟΛΟΣ

31/10/2012

ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ:ΧΑΡΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ

- ΘΕΑΤΡΟ ΚΑΙ ΣΥΡΟΣ
  1. ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΚΑΙ Η ΠΟΛΗ(1828-1864) σελ.3-7
  2. ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝ
σελ.8-12
  3. ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ- ΙΣΤΟΡΙΑ-ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗ ΤΟΥ
ΘΕΑΤΡΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝ σελ.13-21
  4. ΟΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΟΙ ΗΘΟΠΟΙΟΙ ΠΟΥ
ΕΠΑΙΞΑΝ ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΑΠΟΛΛΩΝ σελ.21
  5. Η ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ
σελ.22-23
  6. ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΙΟΡΓΑΝΩΝΕΙ Ο ΔΗΜΟΣ
σελ.23-28

1) ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΚΑΙ Η ΠΟΛΗ(1828-1864)

Μετά την καταστροφή της Χίου το 1822 έφτασαν στη Σύρο οι πρόσφυγες, οι Χιώτες και στη συνέχεια ακολούθησαν (1824-1828) οι Ψαριανοί, οι Σμυρνιοί και οι Κυδωνιάτες. Η έκταση που περιλαμβάνει η σημερινή πόλη ήταν σχεδόν έρημη. Οι γύρω λόφοι ήταν έρημοι και αποτελούσαν ιδιοκτησίες των Συριανών που δεν ήταν πρόθυμοι να τις εκχωρήσουν στους πρόσφυγες με μισθώσεις ή αγοροπωλησίες. Έτσι η μόνη λύση για να εξασκήσουν το επάγγελμά τους οι έποικοι ήταν η επιχωμάτωση της αβαθούς θαλάσσιας περιοχής που έγινε με χρήματα τους. Με τον τρόπο αυτό καλύφθηκε και αποτέλεσε στέρεο έδαφος μιας έκτασης 23.080,5 τετραγωνικών πήχων πάνω στην οποία κατασκευάστηκαν οι πρώτες ξύλινες εγκαταστάσεις των προσφύγων, κυρίως μαγαζιά, αποθήκες και στον πάνω όροφο οι κατοικίες τους. Από το 1825 με την ανέγερση του Νοσοκομείου άρχισε να υποχωρεί η επιμονή του ντόπιου στοιχείου σχετικά με το ιδιοκτησιακό καθεστώς, έτσι ώστε γύρω από τα εσωτερικά υψώματα του λιμανιού, πάνω σε ενοικιαζόμενα οικόπεδα των Συριανών ο αρχικός οικισμός

των προσφύγων όλο και περισσότερο απλωνόταν. Η προχειρότητα των κατασκευών, η προσωρινότητα της εγκατάστασης και η κατάσταση του «καταυλισμού» δεν θα επέτρεπαν ίσως να αναζητήσουμε το θέατρο σε αυτή την πόλη. Ωστόσο δεν έλειπαν από την αρχή κάποιες μορφές ψυχαγωγίας, συμπληρωματικές προς το κατοπινό θέατρο που πρέπει να προσέφεραν από το 1822 οι πρώτοι πρόσφυγες μουσικοί και ίσως με την δραστηριότητα τους συνετέλεσαν στη δημιουργία ευνοϊκού κλίματος για την υποδοχή του.

Κατά την δεκαετία 1828-1838 εκτυλίσσεται το μεγάλο έργο της οριστικής εγκατάστασης των προσφύγων.

Το 1833 έχουμε την εμφιθυμία που δημιούργησε στους εμπόρους η επιλογή της Αθήνας ως πρωτεύουσας του κράτους με την συνεπαγόμενη επικράτηση του Πειραιά ως πρώτου λιμανιού της χώρας. Για τη φάση αυτή τίθεται ένα ερώτημα ποια ήταν η θέση του θεάτρου σε αυτή την πόλη; Η πρώτη απάντηση σχετίζεται με τις παραστάσεις και η δεύτερη με το οίκημα που στεγάστηκαν. Το κοινό της Ερμούπολης κατά τη δεκαετία 1828-1838 περνάει μια περίοδος μύησης στο θέατρο καθώς έρχεται σε επαφή τόσο με το ελληνικό ρεπερτόριο όσο και με άλλα θεάματα που προσφέρονται στην πόλη. Έμμεση επίδραση στη μύηση είχαν ακόμη και κάποια πρόσωπα όπως η συγγραφέας θεατρικών έργων Ευανθία Καίρη και ο αγωνιστής και ηθοποιός Θεόδωρος Αλκαίος ο οποίος ήταν ένα ζωντανό πρόσωπο του ελληνικού «δράματος» όχι μόνο ως ηθοποιός, αλλά γιατί ως αγωνιστής πρωταγωνίστησε στα συμβάντα της εκστρατείας για την ανακατάληψη της Χίου. Μετά την αποτυχία της εκστρατείας κυκλοφορεί στην πόλη έχοντας ακόμη ζωσμένη τη σπάθα του, διαμαρτύρεται και με την

παράσταση μάλιστα του δικού του έργου « Ο θάνατος ου Μάρκου Μπότσαρη » και των επεισοδίων που δημιουργήθηκαν όταν ειρωνεύτηκε τους Χιώτες μετέτρεψε άθελά του τους θεατές σε πρωταγωνιστές του θεάτρου που σύμφωνα με τις περιγραφές οι πιο αγανακτισμένοι εκείνη τη στιγμή πετούσαν τις καρέκλες στη σκηνή. Το θέατρο στο οποίο παίχτηκε «Ο θάνατος του Μάρκου Μπότσαρη ήταν το «Μαγαζείον» , η αποθήκη δηλαδή του Ιθακήσιου κτηματία- εμπόρου Γεωργίου Σφυρή.

Ανάλογη προς την αποθήκη του Σφυρή πρέπει να ήταν και η αίθουσα που είδε το 1836 και περιέγραψε ο Γερμανός περιηγητής DE PUCKLER MUSKAU. Ο ίδιος αναφέρει«ήταν μια αληθινή αίθουσα θεαμάτων με πλατεία και δύο σειρές θεωρείων μεπολυέλαιους αλλά μικρά, πτωχή και ελεεινού σχήματος» . Καθώς μάλιστα τη συγκρίνει με τη ξύλινη παράγκα που χρησίμευε ως θέατρο στην Αθήνα δίνοντας την εντύπωση ότι πρόκειται για λίθινο οικοδόμημα. Την αντίθετη όμως εικόνα ως προς τα υλικά κατασκευής παρέχει για το 1840 ο BUCHON, λέγοντας ότι το θέατρο της Σύρου είναι καμωμένο από ξύλο και αν έπαιρνε φωτιά η καλύτερη λύση θα ήταν να πηδήσει από τα χαμηλά παράθυρά του. Το θέατρο ως μόνιμο οίκημα αναπόσπαστο μέλος της Ερμούπολης κάνει την εμφάνιση του πρώτη φορά το 1839 μέσα στα βασιλικά διατάγματα με τα οποία ορίστηκε η πολεοδομική μορφή της πόλης και πιο συγκεκριμένα στην διάταξη με την οποία καθιερώνονται οι σημαντικότεροι δημόσιοι δρόμοι της πόλης αναφέρεται και η «ΟΔΟΣΘΕΑΤΡΟΥ». Παρά την περιορισμένη αναφορά του θεάτρου στο διάταγμα ο μηχανικός του κράτους VON WEILER χάραξε τις νέες ρυμοτομικές γραμμές και σημείωσε στη συνέχεια τις πλατείες, την θέση του δημαρχείου, τα δημόσια κτήρια

και τέλος όρισε τη μόνιμη θέση του θεάτρου που έμελε να κτιστεί 27 χρόνια αργότερα. Το πολεοδομικό σχέδιο έγινε από όλους αποδεκτό γιατί έβλεπαν αυτή την πόλη ως το κυρίαρχο λιμάνι ανάμεσα στην Ανατολή και στη Δύση και το θέατρο ήταν ένα αναπόσπαστο μέρος της. Στο διάστημα που μεσολάβησε από την εκπόνηση του σχεδίου ως την ολική εφαρμογή του το οποίο διήρκησε χρόνια η πόλη της Ερμούπολης σε σχέση με το θέατρο περνάει σε μια άλλη φάση την εξοικείωση.

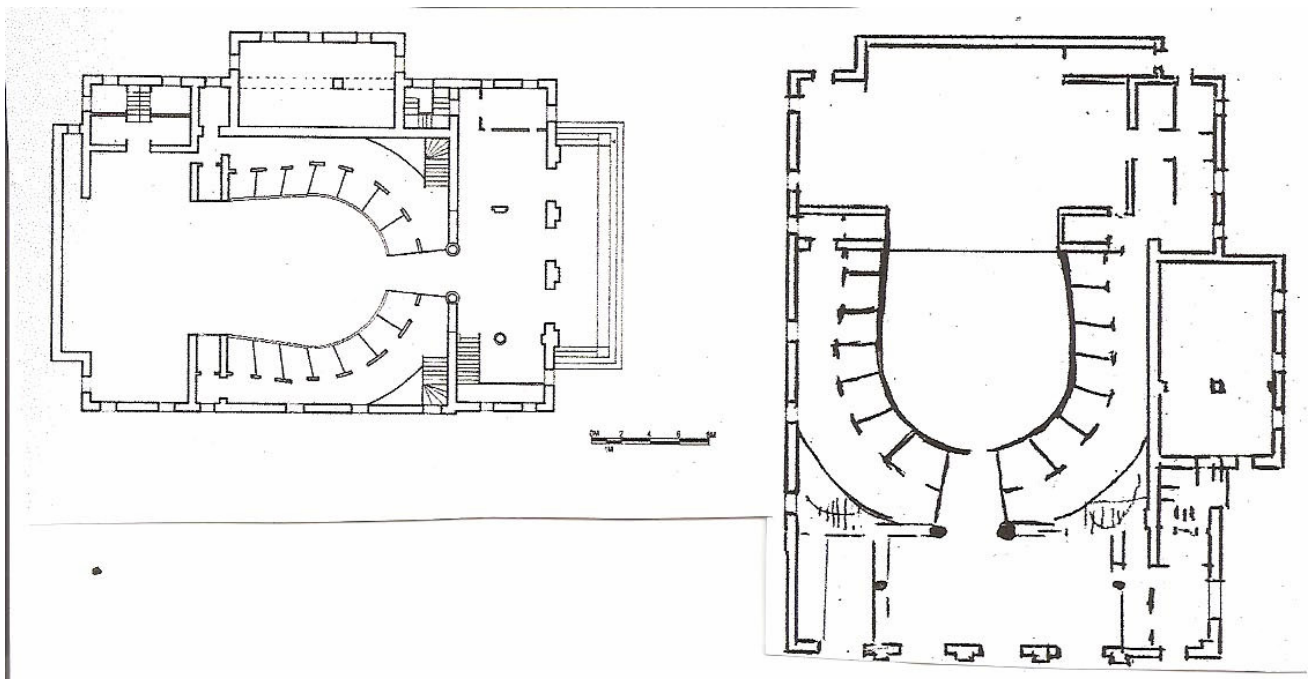
Κύριο χαρακτηριστικό γνώρισμα αυτής της φάσης αποτελεί η πύκνωση και ποικιλίας εμφάνισης θιάσων πράγμα που επέβαλε τη χρησιμοποίηση διαφόρων σημείων της πόλης για την στέγαση θεαμάτων ή θεατρικών παραστάσεων τόσο του ελληνικού ρεπερτορίου όσο και του ιταλικού μελοδράματος. Από την έρευνα των δικαιοπρακτικώνεγγράφων παρατηρούμε ότι ένα οίκημα που στέγαζαν το θέατρο κτίστηκε το 1835 με απόφαση του ντόπιου επιχειρηματία Απόστολου Ρέγκου. Την περίοδο του 1840 οι ξένοι μελοδραματικοί θίασοι εγκαθίστανται για περισσότερο χρονικό διάστημα στην Ερμούπολη, παραμένουν και το χειμώνα και εκτός των παραστάσεων συμβάλουν ευκαιριακά στη διασκέδαση της πόλης. Το 1843 ως χώρος παραστάσεων αναφέρεται η «ΛΕΣΧΗ» δηλαδή κάποιο από τα μεγάλα καφενεία της πόλης στα οποία σύχναζε μια ορισμένη κοινωνική και επαγγελματική κατηγορία ατόμων. Ενδεχομένως η «ΛΕΣΧΗ» να αποτελούσε μια εναλλακτική λύση στέγασης του θεάτρου όταν το θέατρο του Ρέγκου ήταν κλεισμένο ή κατειλημμένο. Το 1844 συνέβη κάτι καταστροφικό. Το θέατρο μεταβλήθηκε σε φυλακές. Το μικρό θέατρο δεν υπήρχε πια. Αλλά το άστεγο θέατρο δεν σταματάει την πορεία του. Όταν έφθασε από την Αλεξάνδρεια η

ακροβατική κομπανία του Ιωάννη Φινάρδου δεν φαίνεται αν υπήρχε στο σημείο κάποιος κατάλληλα διασκευασμένος χώρος που θα στέγαζε το θέαμα. Ίσως στο σημείο την ΤΕΡΨΙΘΕΑ (πίσω από το ξενοδοχείο Ερμής) να υπήρχε κάποια υποτυπώδης δυνατότητας υποδοχής θεαμάτων. Αργότερα κατά το χειμώνα του 1852 κάποιος στεγασμένος χώρος λειτουργούσε ως θέατρο στην πόλη Επρόκειτο για ένα πρόχειρο οίκημα.

Τον Απρίλιο του 1853 στην πλατεία Όθωνος η οικογενειακή επιχείρηση του Γερμανού Λαμπεργέρ με άδεια του δήμου ανέγειρε ξύλινο αμφιθέατρο προκειμένου να εγκαταστήσει το τσίρκο της. Το 1858 γίνεται και πάλι λόγος για στεγασμένο χώρο υποδοχής του μελοδράματος. Οι παραστάσεις άρχισαν τον Μάιο του 1858 με το Τροβατόρι του VERDI συνεχίστηκαν τον Ιούνιο με την Τραβιάτα και την 1η Ιουλίου σταμάτησαν. Η αστυνομία υποχρεώθηκε να τις σταματήσει επειδή συγκεντρώνονταν πολύς κόσμος και «ο νότιος άνεμος μπορούσε να προκαλέσει επιδημικές νόσους». Με βάση αποσπάσματα μπορούμε να συμπεράνουμε ότι και το τελευταίο θέατρο της Ερμούπολης που λειτούργησε σε κλειστό χώρο το 1858 και προηγήθηκε του θεάτρου «ΑΠΟΛΛΩΝ» ήταν και αυτό ξύλινο. Με την οικοδόμηση του θεάτρου το 1864 τελείωσε η μακρόχρονη περιπέτεια των άστεγων θιάσων, τελείωσαν ακόμη οι πρόχειρες εγκαταστάσεις υποδοχής του, γιατί η ίδια η πόλη είχε αρχίσει να αποκτά την οριστική μορφή που απολαμβάνουμε σήμερα.

2).Αρχιτεκτονική του Θεάτρου Απόλλων

Το θέατρο Απόλλων χτίστηκε στα 1862-1864 με σχέδια του αρχιτέκτονα P.Sampro και με την κάλυψη της δαπάνης από την ίδια μετοχική εταιρεία, υπό την ευθύνη του δήμου. Το διώροφο κτίριο είναι απλό με χαμηλή μαρμάρινη βάση και σοβατισμένες όψεις. Οι όροφοι χωρίζονται με ταινία από πωρόλιθο.

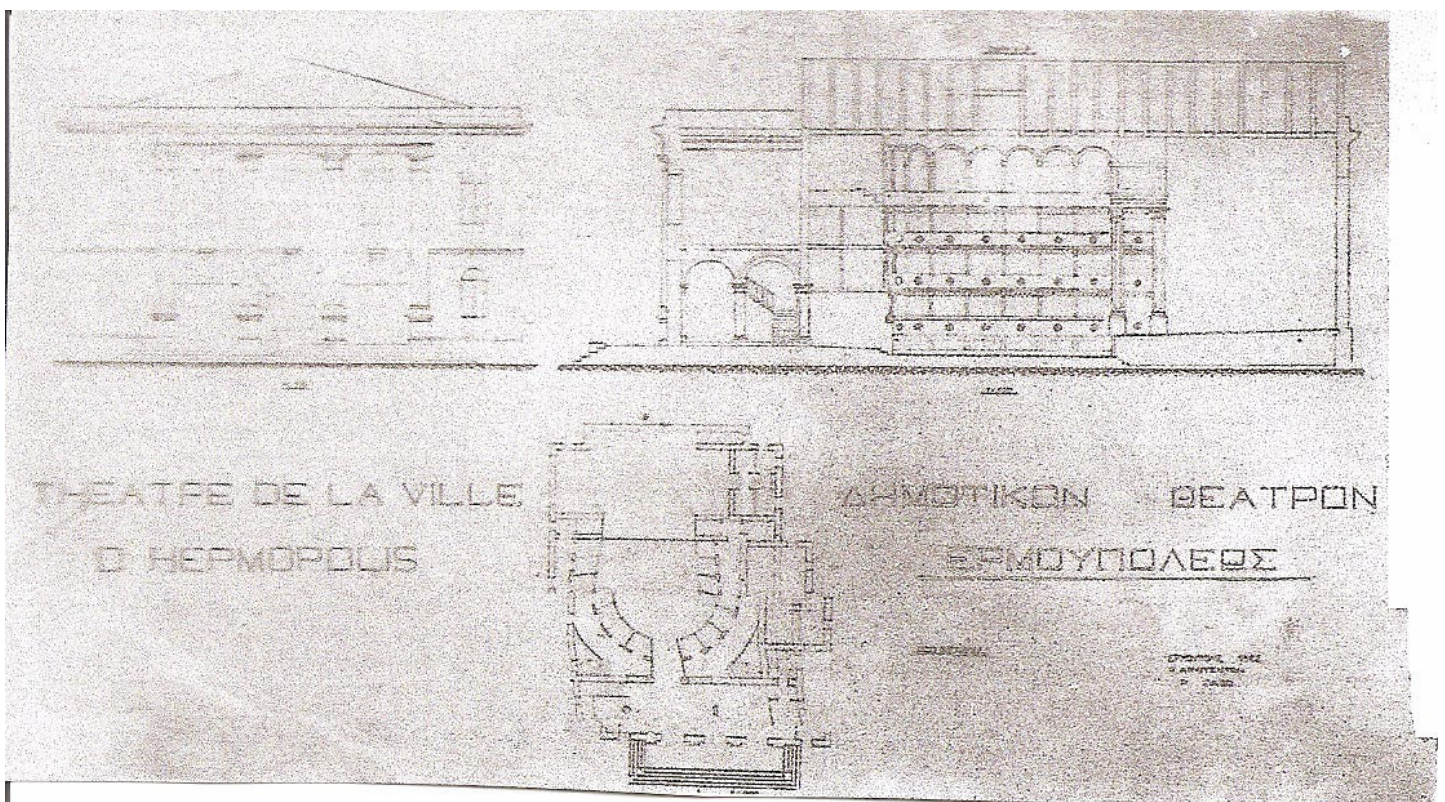
Κάτοψη του Δημοτικού Θεάτρου της Ερμούπολης.

Αντίγραφο πρωτότυπου σχεδίου του 1862 και άτεχνο σκαρίφημα του 1917

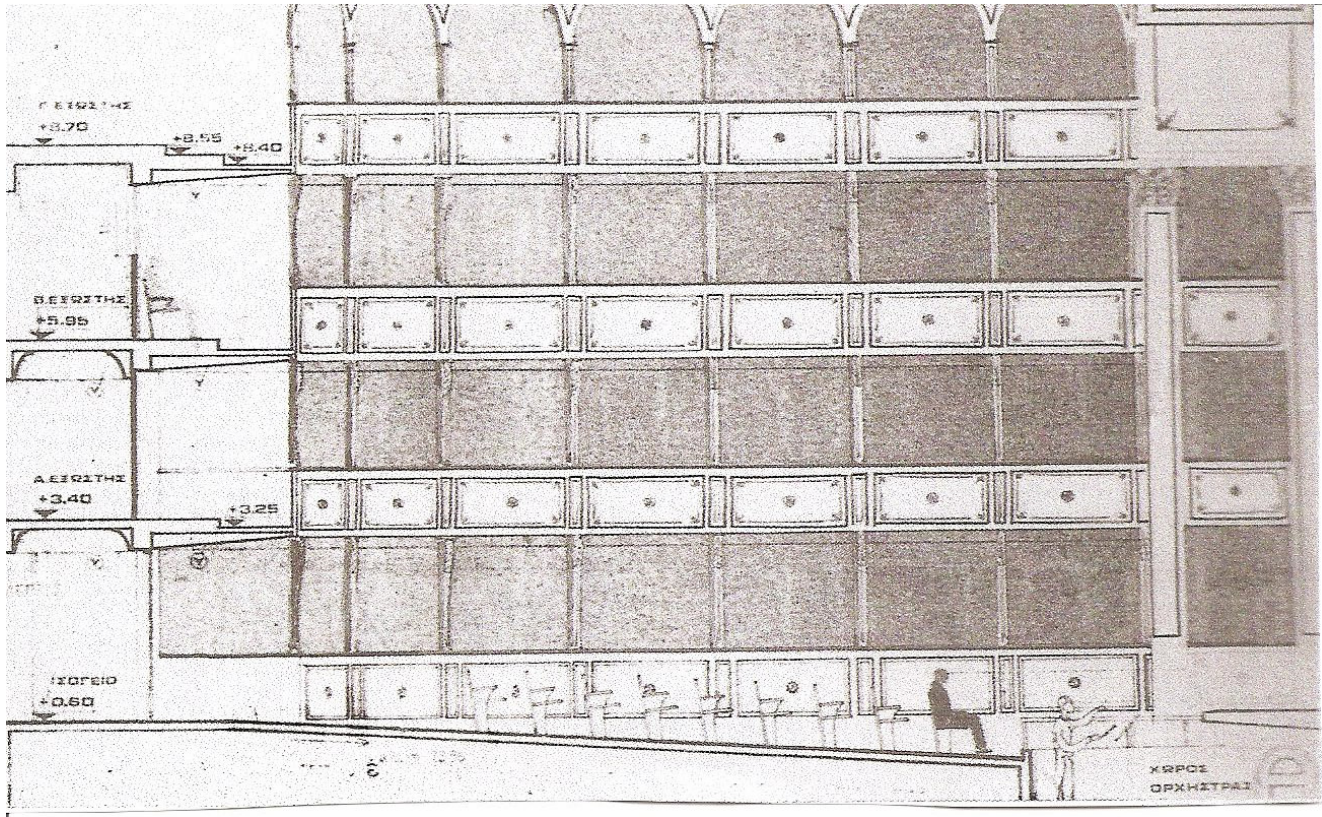

Η σύνθεση των όγκων είναι απλή, το κτίριο είχε σχεδόν ορθογώνια κάτοψη μήκους 34,60 περίπου και πλάτους 23,10 περίπου μ. Στο κεντρικό τμήμα της κύριας όψης, η οποία είναι ολόκληρη με μάρμαρο, τονίζεται ο κατακόρυφος άξονας με τέσσερις παράπλευρες δοκούς σε όλο το ύψος, που φέρουν επιστήλιο. Μεγάλο θαυμασμό και αίγλη προσέδωσε στο θέατρο η διάταξη του εσωτερικού έργου του με την πλατεία και χώρο για την ορχήστρα μπροστά στην σκηνή.

Η σκηνή (πλάτους 9 μέτρα και βάθους 10 μέτρα) ήταν αρκετά περιορισμένη για τις απαιτήσεις του ευρωπαϊκού λυρικού θεάτρου και τηρούσε τις αναλογίες της ιταλικής παράδοσης από την οποία επηρεάστηκε το θέατρο Απόλλων. Οι οριζόντιες ζώνες των ξύλινων στηθαίων χωρίζονται σε ορθογώνια ζωγραφιστά πλαίκια, ισάριθμα με τα θεωρία. Κάθε ορθογώνιο είναι λιτά διακοσμημένο με μια ανάγλυφη ροζέτα στο κέντρο και τέσσερα όμοια φυτικά κοσμήματα στις γωνιές. Από μια ανάγλυφη ροζέτα στο κέντρο τους έχουν ζωγραφιστά τρίγωνα πάνω από τους στύλους της τοξοστοιχίας του υπέρωου. Φυτικά κοσμήματα στολίζουν τα κομψά, καμπύλα μέτωπα των

ψευδότοιχων των θεωρείων. Οι ελαιοχρωματισμένοι τοίχοι και τα στηθαία των θεωρείων είχαν ένα ανοιχτό κιτρινωπό-μπεζ χρώμα.

Ακριβές αντίγραφο και των τριών πρωτότυπων σχεδίων του Δημοτικού Θεάτρου της Ερμούπολης, με χρονολογία 1862

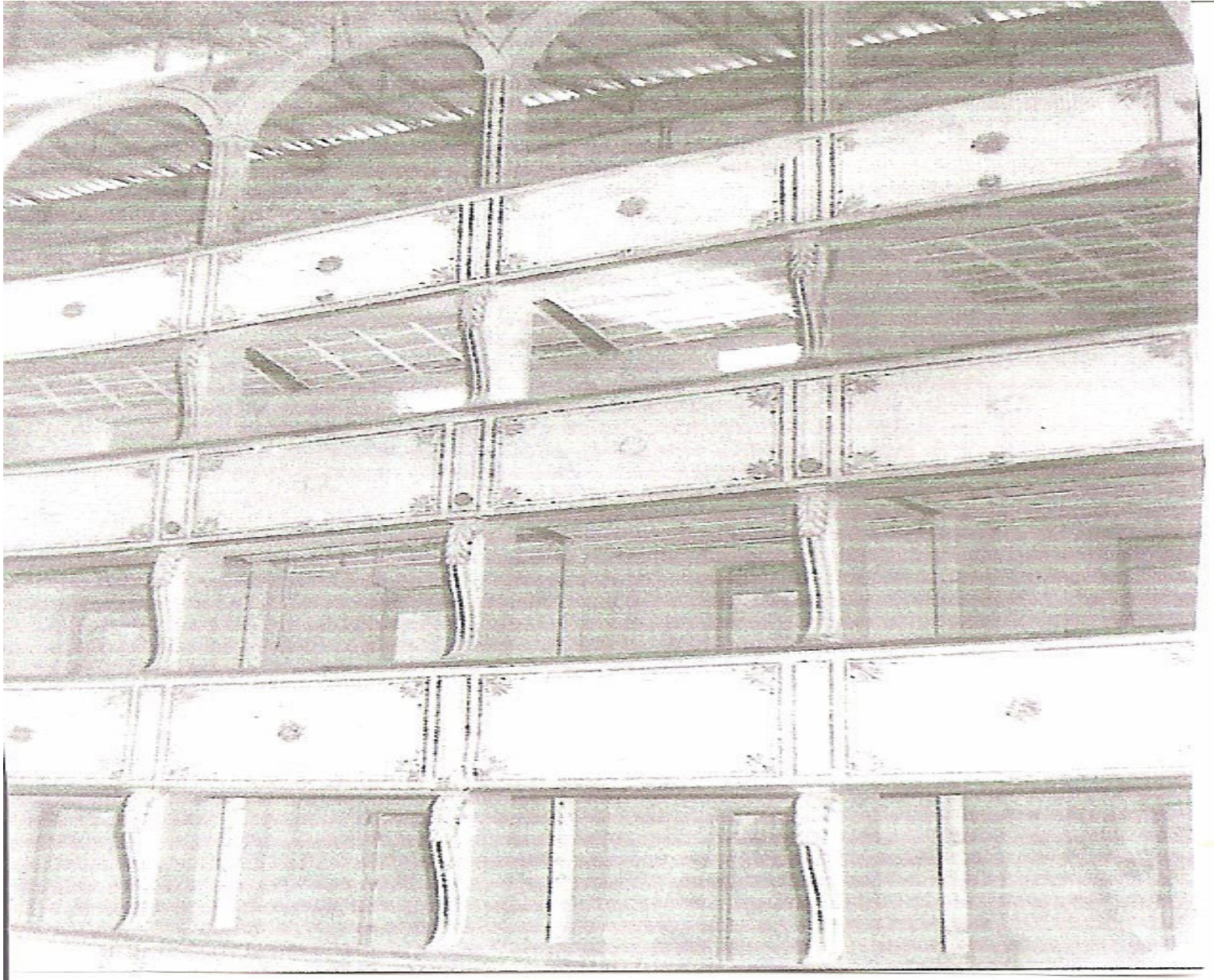
Η αίθουσα του Δημοτικού Θεάτρου Απόλλων. Κατά μήκος τομή της.

Τα λιγοστά διακοσμητικά τους στοιχεία καθώς και τα κορινθιακά επίκρανα των παραστάδων ήταν χρυσά.

Στην αίθουσα κυριαρχούσε το βυσσινί. Βυσσινί βελούδο είχαν τα καθίσματα της πλατείας, οι κουπαστές των θεωρείων, οι κουρτίνες στην είσοδο τους και τα αναρτήματα σε κάθε θεωρείο πετάσματα. Η οροφή της αίθουσας, ζωγραφισμένη από Ιταλούς, περιείχε τις παραστάσεις δώδεκα ποιητών και μουσικοσυνθετών: του Ομήρου, του Αισχύλου, του Ευριπίδη, του Verdi, του Rossini, του Donizetti, του Mozart κ.α. Στο κέντρο της

οροφής υπήρχε πολύφωτο με 150 λάμπες, το οποίο ανεβοκατέβαινε. Δεξιά και αριστερά από τη μπούκα της σκηνής υπήρχε μια απλικά με 5 κεριά. Η εξωτερική μορφή του Απόλλωνα είναι απέρριπτη. Μια πώρινη ταινία τονίζει το χωρισμό του κτιρίου σε δύο ορόφους: το ανυψωμένο ισόγειο με τα τοξωτά ανοίγματα και τον όροφο με τα ορθογώνια παράθυρα. Ένα πώρινο γείσο, στηριγμένο σε γεισίποδες, επιστρέφει το κτίριο.

Το επιχρισμένο στηθαίο, πάνω από το γείσο, κρύβει μέρος της κεραμωτής στέγης. Μόνο το ελαφρά προεξέχον τμήμα, στο κέντρο της πρόσοψης δίνει στον Απόλλωνα μνημιακό χαρακτήρα. Το τμήμα αυτό οργανώνεται με τις τέσσερις μαρμάρινες παραστάδες γιγάντιου τοσκανικού ρυθμού. Ανάμεσα τους, τα τρία τοξωτά ανοίγματα του ισόγειου πλαισιώνουν τις ισάριθμες εισόδους του θεάτρου και τα τρία μεγάλα παράθυρα του ορόφου φωτίζουν το καπνιστήριο. Πράγματι η αρχιτεκτονική του έχει επηρεαστεί αρκετά από ιταλικά πρότυπα, όμως ως προς της διαρρύθμισης της αίθουσας και τη διπλή ασίδα του προσκύνιου με τις γιγάντιες κορινθιακού ρυθμού παραστάδες. Το Απόλλων σχετίζεται με τέσσερα τουλάχιστον ιταλικά πρότυπα, η σκάλα του Μιλάνου, το ανακαινισμένο θέατρο SanCarlo της Νάπολη, το ακαδημαϊκό θέατρο στο Castelfranco και τέλος το TeatrodellaPergola της Φλωρεντίας. Ανεξάρτητα από την αρχιτεκτονική του ποιότητα το κτήριο δεν χαρακτηρίζεται για την στερεότητά του. Το 1874 χρειάστηκε γενική επισκευή, νέες επισκευές ακολούθησαν στα 1881, 1890 (καθίσματα και σκηνή) και 1896 (γενική επισκευή).

Φωτογραφία από το εσωτερικό του Δημοτικού Θεάτρου Απόλλων (αρχείο ομίλου Απόλλων)

3) Δημιουργία-Ιστορία- Ανακαίνιση του Θεάτρου Απόλλων

Το θέατρο Απόλλων είναι ένα κτήριο με μεγάλη ιστορία απόλυτα συνδεδεμένο με την ιστορία της Σύρου και του πολιτισμού της. Από την πρώτη στιγμή της ίδρυσης της Ερμούπολης υπήρξε η ανάγκη για την κατασκευή ενός θεάτρου που να φιλοξενεί διάφορες εκδηλώσεις αλλά και τους θιάσους που επισκέπτονταν το νησί. Την πρωτοβουλία για την ανέγερση του ανέλαβε ο Ερμουπολίτης Μιχάλης Σαλβάγος. Στην πρώτη προσπάθεια του βρήκε θερμούς συμπαραστάτες τον τότε νομάρχη Κυκλάδων Κ.Α Αλεξανδρόπουλο, τον πρώτο Δημαρχικό πρόεδρο Αχιλ.Ν. Μεταξύ και τους συμπολίτες του Δ. Μάκαρη, Άμβο, Ράλλη, Παντολέοντα Ψυχά και Δ. Καραγιαννάκη. Στις 30 Οκτωβρίου του 1861 το δημοτικό συμβούλιο δέχτηκε την πρόταση και αποφάσισε ομόφωνα να ανεγερθεί θέατρο και λέσχη στην κεντρική πλατεία της Ερμούπολης. Υπήρξαν όμως και αντιδράσεις στην απόφαση αυτή. Μερικοί θεώρησαν μεγάλη πολυτέλεια την ανέγερση του θεάτρου σε ένα νεοσύστατο κράτος όπως το Ελληνικό, με μόνιμα οικονομικά προβλήματα. Κυκλοφόρησαν μάλιστα στα 1862 και σχετικό φυλλάδιο με τον τίτλο, «Το εν Ερμούπολει θέατρον προς την κατάστασιν του λαού της Ελευθέρας Ελλάδος». Οι αντιδράσεις τους όμως δεν εισακούστηκαν. Ύστερα από τρία χρόνια τον Οκτώβριο του 1864, έγιναν τα εγκαίνια του θεάτρου για το οποίο δικαιολογημένα πίστευαν οι Ερμουπολίτες ότι «πρωτεύει όλων των εν Ανατολή θεάτρων και ιδίως των Αθηνών, Σμύρνης, Κωνσταντινουπόλεως και Αλεξάνδρειας».

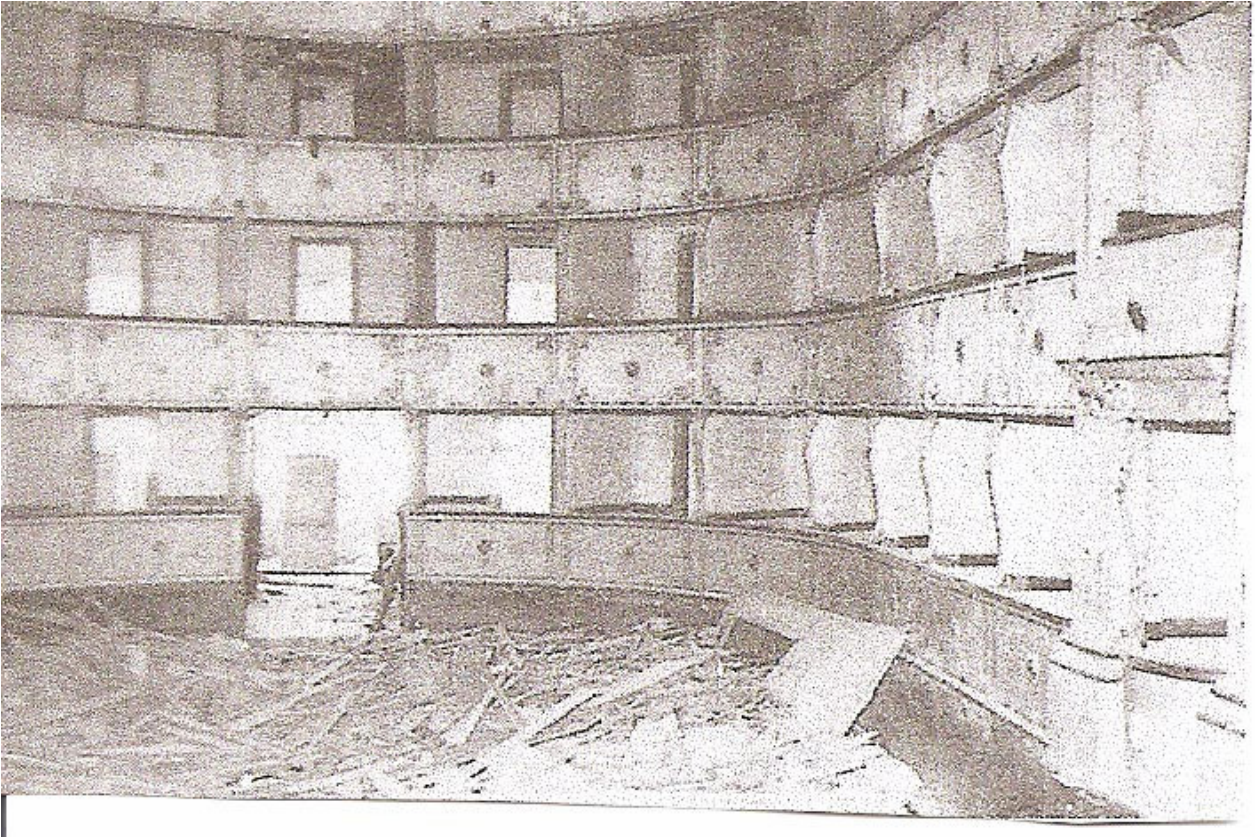
Τέσσερα μελοδράματα, η Ευνοούμενη, η Τραβιάτα, οΕπιμένων νικά και οι Κιβδηλοποιοί παιγμένα από Ιταλικό θίασο, ήταν τα πρώτα έργα που παρουσίασαν στο νεόκτιστο θέατρο. Κατά τη διάρκεια του ελληνοϊταλικού πολέμου το θέατρο κακοποιείται, γίνεται κινηματογράφος.

Τοθέατρο τραυματίστηκε από τους βομβαρδισμούς των Άγγλων στον πόλεμο. και στα χρόνια που ακολουθούν δε θα ξαναέρθει ποτέ στην αρχική του κατάσταση. Το θέατρο Απόλλων κρίθηκε ακατάλληλο για λειτουργία κατά την δεκαετία του 50'. Δέκτηκε τη χαριστική του βολή το 1970 που τότε ήταν δυστυχώς που το ενδιαφέρον για την διάσωση του οδήγησε στη βιαστική επισκευή της στέγης και την αντικατάστασή των ξύλινων θεωρείων με εξώστες από οπλισμένο σκυρόδεμα. Το θέατρο παραμένει κλειστό χάρη στην εγκληματική αδιαφορία της δικτατορίας και στην καταστροφική επέμβαση των φορέων της περιόδου εκείνης.

Η φθαρμένη πρόσοψη του Δημοτικού Θεάτρου πριν από τις επισκευές του 1970.

Το 1976, με την άδεια του τότε Δημάρχου Ερμούπολης κ. Νίκου Φιλάρετου μια ομάδα ανθρώπων με ιδέες, όνειρα και ελπίδες, ο Κώστας Βαρβέρης εκ μέρους του Πνευματικού Κέντρου Ερμούπολης, ο Γιάννης Βαππιστής Ρούσσος, ο Δημήτρης και ο Παναγιώτης Χάλαρης μπαίνουν στο θέατρο ΑΠΟΛΛΩΝ. Σκουπίδια, πέτρες, ξύλα και κομμάτια από τα θεωρία είναι τα πρώτα πράγματα που αντικρίζουν.

Το ερειπωμένο εσωτερικό του Δημοτικού Θεάτρου Απόλλων στα 1970.

Μετά την πρώτη οδυνηρή εντύπωση, αρχίζουν να συγκεντρώνουν τα μπάζα και να καθαρίζουν τα σκουπίδια. Γρήγορα η πρώτη ομάδα μεγαλώνει. Ο Βασίλης Κουσουλάκος και ο Τάσος Κάρτας είναι δύο ακόμη μέλη που θα αγωνιστούν για την αποκατάσταση του ιστορικού ΑΠΟΛΛΩΝΑ. Σε λίγο ένα μεγάλο πανό στην πρόσοψη του θεάτρου ρωτά τους περαστικούς «ΓΙΑΤΙ ΜΕ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΑΤΕ», ενώ ταυτόχρονα σχεδόν τοποθετείται στα πλαϊνά παράθυρα πλακάτ με ένα σύντομο ιστορικό του υπεραιώνobiου συριανού θεάτρου. Το μήνυμα φτερουγίζει από άκρη σε άκρη σε όλη τη Σύρα και την Ελλάδα μέσω του τύπου. Η ομάδα που συνεχώς διευρύνεται έχοντας και την υποστήριξη του τότε Νομάρχη Αντώνη Γεωργακόπουλο, ζητά την βοήθεια του τότε Υπουργού Πολιτισμού Γ. Πλυτά, που δίνει την πρώτη χρηματοδότηση για την αποκατάσταση του θεάτρου.

Η αρχική ομάδα αριθμεί πλέον 25 άτομα, που με μοναδικό κίνητρο την αγάπη τους για το θέατρο αποφασίζουν στις 28 Οκτωβρίου 1977, στο κατάστημα του Βασίλη Κουσουλάκου που έχει μετατραπεί σε θεατρικό εργαστήριο, την ίδρυση ομίλου με την ονομασία ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΟ ΘΙΑΣΟΣ «Ο ΑΠΟΛΛΩΝ» με σκοπό την ανάπτυξη της καλλιτεχνικής και πνευματικής ζωής της Σύρου και την συνέχιση του αγώνα για την αποπεράτωση των εργασιών στο θέατρο που έχουν μπει σε καλό δρόμο. Ο θίασος Απόλλων με σκηνοθέτη ένα πραγματικό εραστή του θεάτρου, φιλόλογο τότε καθηγητή του 1^{ου} Γυμνασίου Σύρου, τον Μιχάλη Δήμου, στον οποίο το συριανό θέατρο χρωστά πολλά.

Διασκευάζει και επιμελείται δύο έργα του Εμμανουήλ Ροΐδη-ότι πιο ιδανικό-και η εναρκτήρια παράσταση δίνεται το Σεπτέμβριο του 1977. Ο συριανός κόσμος γέμισε ασφυκτικά το θέατρο και με δακρυσμένα μάτια παρακολούθησαν την επανάκαμψη του στη ζωή γιατί το θέατρο ΑΠΟΛΛΩΝ εκείνη τη μέρα άρχισε ξανά να ΖΕΙ.

Το 1999 η τότε υπουργός πολιτισμού Ελισάβετ Παπαζώη κατά την διάρκεια επίσκεψης της στις 2\6 στην Σύρο δεσμεύτηκε για την χρηματοδότηση και αποπεράτωση του θεάτρου. Στις 14\11 νέα πολυτελή καθίσματα ιταλικής κατασκευής εγκαταστάθηκαν στο θέατρο.

Η επιλογή καθισμάτων έγινε από τον τότε πρόεδρο του δημοτικού συμβουλίου κ. Αντώνη Μακρουλή και από τον δημοτικό σύμβουλο Αντώνη Ρούσσο. Τα 350 καθίσματα κόστισαν 28.000.000 δρχ. ενώ η αγορά τους και η εγκατάστασή τους εντάσσεται στο κοινοτικό πρόγραμμα URBAN. Είναι κατασκευασμένα από ξύλο οξιάς με επένδυση από άκαυστο υλικό και ο σχεδιασμός τους δένει αρμονικά με το εσωτερικό του θεάτρου. Τα εγκαίνια της επαναλειτουργίας του ιστορικού θεάτρου πραγματοποιήθηκαν τη Δευτέρα 17\7\2000 παρουσία του Υπουργού Πολιτισμού κ Θεόδωρου Πάγκαλου και της αναπληρωτή Υπουργού Εξωτερικών κ. Ελ. Παπαζώη. Ο δήμος τους τίμησε για την προσφορά τους. Μαζί τους τιμήθηκαν ,ο γνωστός τραγουδιστής κ. Γιώργος Νταλάρας που έδωσε συναυλία στο «γιαπί» του Απόλλων το 1989 για να συμβάλει πολύπλευρα στην προσπάθεια ανακαίνισής του και ο Μάνος Ελευθερίου ο οποίος συγγράφει το έργο «ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΣΤΗΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΗ». Η εκδήλωση ολοκληρώθηκε με την πρώτη επίσημη παράσταση της οπερέτας του Θ. Σακελλαρίδη «Ο Βαφτιστικός από την όπερα Δωματίου Αθηνών σε σκηνοθεσία της Μ. Νικάκη και διευθυντή ορχήστρας τον μαέστρο Γιώργο Νιάρχο στους οποίους δόθηκαν επίσης μετάλλια ενώ την παράσταση απόλαυσαν εκατοντάδες θεατές Το έργο της ανακαίνισης και της συντήρησης του Απόλλωνα διήρκεσε δέκα χρόνια.

Οι τελευταίες εργασίες που έγιναν ήταν οι οροφograφίες του καλλιτέχνη Δημήτρη Φόρτσα με τις απεικονίσεις του Ομήρου, του Αισχύλου, του Ευριπίδη, του Βέρντι και του Μότσαρτ.

Το 2002 εγκαινιάσθηκε ο χώρος Αναμνήσεων του θεάτρου Απόλλων με διάφορα ευρήματα (αφίσες, προγράμματα, κοστούμια κλπ) Συριανών και όχι μόνο καλλιτεχνών και Συγγραφέων που ασχολήθηκαν με το θέατρο.

4)ΟΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΟΙ ΗΘΟΠΟΙΟΙ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΑΠΟΛΛΩΝ

Στη σκηνή του ΑΠΟΛΛΩΝΑ παρουσιάστηκαν όπερες, οπερέτες, επιθεωρήσεις, (από το 1900) από μεγάλα ονόματα του Ιταλικού και Ελληνικού Λυρικού Θεάτρου των χρόνων εκείνων, όπως οι Έλσα Έγκελ, Καβαφάκης, Πάολα Νικολέσκου, Δράμαλης καθώς και έργα πρόζας από κορυφαίους Έλληνες ηθοποιούς μεταξύ αυτών αναφέρονται οι: Ε. Παντόπουλος, Μ. Μυράτ, Εδμ. Φύρστ, Τ. Λεπενιώτης, Π. Γαβριηλίδης, Βασίλης Αργυρόπουλος, Μ.Κατράκης, ο Αττίκ, Ελένη Χαλκούση, Λαουτάρη, Κυβέλη Ανδριανού, Ροζαλία Νίκα, Αικατερίνη Βερώνη και η Μαρίκα Κοτοπούλη η οποία είχε παρουσιαστεί επανειλημένα στον ΑΠΟΛΛΩΝ όπου στις 24 Μαρτίου 1953 έδωσε την τελευταία παράσταση της ζωής της με το έργο «ΣΚΙΑ» του Ντάριο Νικοντέμι που ήταν συγχρόνως και η τελευταία αξιόλογη παράσταση του ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

5)Η ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Το θέατρο από την αρχαιότητα έως τις μέρες μας είναι συνδεδεμένο με τις κοινωνικές αξίες, όπως τις εκφράζει κάθε εποχή. Ο δραματικός μύθος, η ιστορία που εκτυλίσσεται στη σκηνή παρουσιάζει τα πάθη, τις ιδέες, τις αναζητήσεις, τις ελπίδες και την αγωνία των ηρώων, οι οποίοι αντικατοπτρίζουν τον πολιτισμό, την ιστορία, τους θεσμούς, την κοινωνία εν γένει της εποχής τους. Αποτελούν, με άλλα λόγια, πρότυπα μιας εποχής, αφού δρουν και συμπεριφέρονται με βάση τις ιδέες του καλού και του κακού, του δίκαιου και του άδικου, του σωστού και του λαθεμένου, όπως αυτές εκφράζονται μέσα από τους κοινωνικούς θεσμούς. Καθώς μάλιστα ο μύθος, η δράση επιφυλάσσει εκπλήξεις στον ήρωα, καθώς η μοίρα караδοκεί, για να ανατρέψει τα δεδομένα της ζωής του, το θεατρικό έργο καθηλώνει το θεατή, τον παρασύρει σε έναν κόσμο φανταστικό αλλά με πραγματικές διαστάσεις, του αποκαλύπτει τα άδηλα της ζωής, τις τροπές της τύχης και κυρίως το θρίαμβο μιας ιδέας πάνω στην άλλη, όπως, για παράδειγμα, του καλού πάνω στο κακό, με την ευρύτερη έννοια. Ο σκηνικός βίος ενός ήρωα περνά έτσι από διάφορα στάδια, ανάλογα με τις πράξεις του: αν αυτές προωθούν το δίκαιο, στο τέλος ο ίδιος θα δει τους αγώνες του να ευοδώνονται, αν προωθούν το άδικο, θα αποτύχει στις επιδιώξεις του και θα τιμωρηθεί.

Είναι λοιπόν προφανές ότι ο ήρωας, που έχει πλαστεί από το θεατρικό συγγραφέα με το σύνθετο, ούτως ή άλλως, θεατρικό κώδικα, με τις λογοτεχνικές αρχές του δράματος, αποτελεί για το θεατή ένα πρότυπο συμπεριφοράς, ένα παράδειγμα για μίμηση ή για αποφυγή.

Και καθώς η παράσταση ξεδιπλώνει εμπρός στα μάτια του θεατή μια αληθοφανή (τραγική ή κωμική) ανθρώπινη ιστορία, τον προκαλεί να συμμετάσχει στα δρώμενα, να πάρει θέση στις ιδεολογικές ζυμώσεις των ηρώων, να διδαχτεί από τα πάθη που τους οδήγησαν στις συγκεκριμένες κινήσεις.

6) ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΙΟΡΓΑΝΩΝΕΙ Ο ΔΗΜΟΣ

Κάθε καλοκαίρι στη Σύρο το πνευματικό κέντρο του Δήμου οργανώνει σειρά πολιτιστικών δρώμενων όπως τα **ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙΑ** από το 1993, το **ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΘΑΡΑΣ** από το 1994 και το **ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΙΓΑΙΟΥ** από το 2005. Πολλές εκδηλώσεις από τα παραπάνω γίνονται στο θέατρο **Απόλλων**. Μερικές από τις σημαντικότερες μέχρι σήμερα θα αναφέρουμε παρακάτω.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙΑ 1993

ΣΥΝΑΥΛΙΑ: Διαδρομή στο έντεχνο λαϊκό τραγούδι με τον συνθέτη Κώστα Μυλωνά 25\7

Τραγουδούν Κατερίνα Ανδρέου και Εύη Συμεωνίδη..

ΣΥΝΑΥΛΙΑ: Μουσικής για κιθάρα και ούτι με τους Άγγελο Νικολόπουλο και Σπύρο Πάλλα 30\7.

Μουσικοθεατρική παράσταση με τους ΑΓΑΜΟΙ ΘΥΤΑΙ 18\8

ΟΠΕΡΑ ΔΩΜΑΤΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ με την κωμική Όπερα του Μπ. Γκαλούππι «Ο ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ ΤΗΣ ΕΞΟΧΗΣ» 21\8.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙΑ 1994 (ΔΕΝ ΒΡΕΘΗΚΕ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ)

ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙΑ 1995 Πανηγυρική Συναυλία του Φεστιβάλ-με ορχήστρα από κιθάρες 27\7.

Παράσταση από το θίασο της Ελένης Ράντου «ΒΟΤΚΑ ΜΟΛΟΤΩΦ» Άντον Τσέχωφ-Νηλ Σάιμον 2\8.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ: του μουσικού συνόλου «ΑΡΙΩΝ» Από το Μπαρόκ στη Τζαζ

ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙΑ 1996

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΘΑΡΑΣ: Ισπανική Φιέστα «RomaniFlamengo» 16\7.

«70 ΧΡΟΝΙΑ ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ» Συναυλία αφιέρωμα στα 70χρονα του Μίκη Θεοδωράκη από το συγκρότημα. έξοδος '96»

«Μουσική Θεατρική παράσταση από το Εθνικό Θέατρο Σαρλ Περώ «Η ΩΡΑΙΑ ΚΟΙΜΩΜΕΝΗ» σε σκην. Κάρμεν Ρουγγέρη 8\8

ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙΑ 1997

Θεατρική παράσταση από το Παιδικό Στέκι Εθνικού Θεάτρου «ΚΟΠΕΛΙΑ» σκην. Κάρμεν Ρουγγέρη. 27 και 28\7.

«Από τον Μπράμς στον Μπόουλινγκ». Η πιανίστρια ΜΙΡΕΛΑ ΤΥΛΙΑΝΑΚΗ και ο πιανίστας ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ και το Κουαρτέτο Jazz σε έργα Κλασσικής Μουσικής και Jazz. 2\8.

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΘΑΡΑΣ «Η μουσική στο πέρασμα των αιώνων» IMREBENYOVSKY-BERNARDHEBB. 20\7.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙΑ 1998

δεν έγιναν καθόλου εκδηλώσεις στο θέατρο Απόλλων.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙΑ 1999 Ρεσιτάλ Κιθάρας του Γ. Φουντούλη και μουσική δωματίου με τους Natalia Alehandrova και Γ. Ανδιανόπουλου.

Ρεσιτάλ Φλαμένγκο του Γ.Αναστασάκη και μουσική
δωματίου με το αθηναϊκό τρίο
Θεατρική παράσταση της ομάδας ΑΤΡΑΠΟΣ του
Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών με το έργο
«Έρωτας και Αναρχία»

Θεατρική μουσική παράσταση με των Μελίνα Μποτέλη και
των Μιχάλη Σουρβίνο.
«Στων κεριών το φως»

Κονσέρτο για βιολί και πιάνο «Μοναδικές στιγμές των
Βιρτουόζο.

Θεατρική παράσταση από τον Πάνδικο Στέκι του εθνικού
θεάτρου «Η αγάπη και τα τρία πορτοκάλια» του Κάρλου
Γκότζη σε σκηνοθεσία του Κάρμεν Ρουγγέρη

ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙΑ 2000

«Τη Λυσιστράτη» του Αριστοφάνη. Ο όμιλος του Σουρής
το «Ήταν ένα μικρό καράβι» του Λάκη Λαζόπουλου ενώ οι
πολιτιστικοί σύλλογοι Γαλησσά και Άνω Σύρου «την Αυλή
των Θαυμάτων του Ιακ.Καμπανέλη.Το Παιδικό Στέκι του
Εθνικού Θεάτρου «Ο Τσάρος με την μακριά γενειάδα» και
τα ΔΗΠΕΘΕ Αγρινίου και Β.Αιγαίου «το Μελτεμάκι»

ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙΑ 2001

Ρεσιτάλ πιάνου με τον Π.Καρανίκο

Ρεσιτάλ μουσικής δωματίου για βιολί και πιάνο με τους
Δ.Βερβιτσιώτη και Ευγκαφλάντη Θεατρική παράσταση
από το θέατρο «ΜΕΤΑΞΟΥΡΓΕΙΟ» με το έργο «Αγγέλα
Παπάζογλου»τον ομώνυμο ρόλο ερμηνεύει η Άννα
Βαγενά. Θεατρική παράσταση από το Ιαπωνικό παιδικό
χοροθέατρο από το διεθνούς φήμης θίασο
HARUNAΘεατρική παράσταση από την ομάδα ΑΤΡΑΠΟΣ

του Καποδ. Πανεπ.Αθηνών με το έργο του Γούντυ Άλλεν
«Διαλύοντας τον Χάρρυ»

ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙΑ 2002(ΔΕΝ ΒΡΕΘΗΚΑΝ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ)

ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙΑ 2003

Φεστιβάλ κιθάρας «Από την Ευρώπη του Μπαρόκ στην
Αμερική του σήμερα» Harveyhore Ρεσιτάλ με αυθεντικά
ιστορικά όργανα. Θεατρική παράσταση από το θέατρο
«ΧΥΤΗΡΙΟ» ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ ΑΓΡΙΝΙΟΥ «Επικίνδυνες
Μαγειρικές» σκην.Αθανασία Καραγιαννοπούλου.Θεατρική
παράσταση από την θεατρική ομάδα του Πανεπιστημίου
Αθηνών «ΑΤΡΑΠΟΣ» στο έργο «Η ζωή με τον Μπράιαν»
σκην.Μηλάτσου,Σταυράκη

ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙΑ 2004

Φεστιβάλ κιθάρας «Ευρώπη –Μπουένος Άιρες, ένα
μουσικό ταξίδι».Μουσική δωματίου με το σύνολο
«ArteaTre»Ρεσιτάλ τραγουδιού της πρωταγωνίστριας της
Εθνικής Λυρικής Σκηνής:Ιουλίας Τρούσσα στο πιάνο ο
solist Χρόνης Μπάνος

Θεατρική παράσταση από την θεατρική εταιρεία «Πόλις»

«Φωτοχυσία Ερμουπόλεως.....Η πορνεία στην
Ερμούπολη το 19^ο αιώνα. Μια θεατρική παράσταση
βασισμένη σε αυθεντικές μαρτυρίες για τον αγοραίο
έρωτα.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙΑ 2005(ΔΕΝ ΒΡΕΘΗΚΑΝ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ)

ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙΑ 2006

Το Μπρόντγουέι έρχεται στη Σύρο. Με αποσπάσματα από μιούζικαλΘεατρική παράσταση από το δημοτικό περιφερειακό θέατρο βορείου Αιγαίου Με το έργο «Το βυσσινί φουστάνι»Πρωτοποριακό θέατρο «Νεφέλη» του πολιτιστικού τμήματος της ελληνικήςΚοινότητας Τορόντο Καναδά.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙΑ 2007

Θεατρική παράσταση από το παιδικό στέκι Εθνικού θεάτρουΣτο έργο «Το γαλάζιο πουλί «του Μώρις Μαίτερλινκ. ΖΑΝΕΤΤΟ ΟΠΕΡΑ του P. Mascagni σε πρώτη πανελλήνια παρουσίαση.Μουσικοθεατρική παράσταση «Δήλου Ειδύλλιον» του JohnRoulakos.Θεατρική παράσταση «ΡΩΜΑΙΟΣ ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΕΤΑ» του Σαίξπηρ

ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙΑ 2008

Θεατρική παράσταση από το θεατρικό φυτώριο Αίγινας Στο έργο «Η γυναίκα της Ζάκυνθος» του Διονυσίου Σολωμού.Θεατρική παράσταση από την ομάδα «ΑΡΕΝΑ» στο έργο «Το παράπονο του Νεκροθάππου» του Εμμανουήλ Ροΐδη.Το Aquila Theatre από την Νέα Υόρκη παρουσιάζει την «ΙΛΙΑΔΑ»

ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙΑ 2009

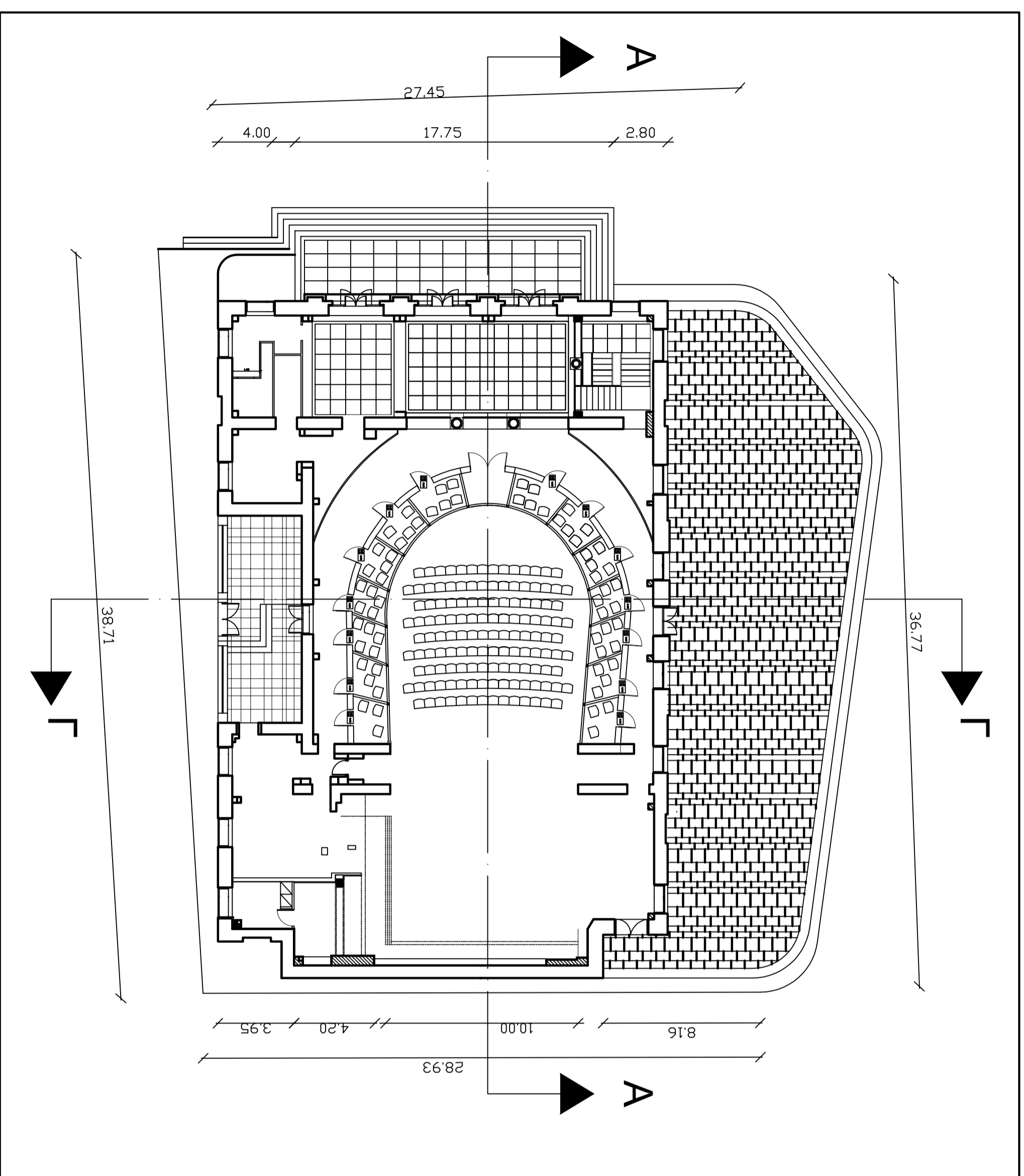
ΤΟΣΚΑ του Πουτσίνι για το 5^ο Φεστιβάλ Αιγαίου.Βραδιά όπερας με έργα του Verdi, Puccini, Karrer, Mozart, Rossini.Η Όλια Λαζαρίδου στο μονόλογο «ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ» του Γιάννη Ρίτσου.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙΑ 2010«ΚΑΡΜΕΝ» όπερα του Bizet από την Εθνική Λυρική Σκηνή.Συναυλία με την Μαρία Φαραντούρη«Τραγούδια χωρίς Σύνορα».

Θεατρική παράσταση «Μήδεια» με την Μίνα Χειμών. «Μύθος και πάθος στο χορό» Σολίστ από μπαλέτα της Ευρώπης.

Το 2011 η Σύρος παρουσιάζει τις εκδηλώσεις ως ενιαίος δήμος.

Γκαλά όπερας Greenoperastudio. Μήδεια παράσταση χορού. Χορωδιακό Γκαλά με την συμμετοχή χορωδιών από την Αμερική, τον Καναδά και την Ελλάδα. La Traviata του VERDI. Βραδιά Mahler αφιέρωμα στα 100 χρόνια από το θάνατο του συνθέτη.

Τ.Ε.Ι. ΠΑΤΡΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ ΥΠΟΔΟΜΗΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΤΙΤΛΟΣ : ΘΕΑΤΡΟ ΑΠΟΛΛΩΝ ΔΗΜΟΥ
ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΩΣ ΣΥΡΟΥ

ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ : ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

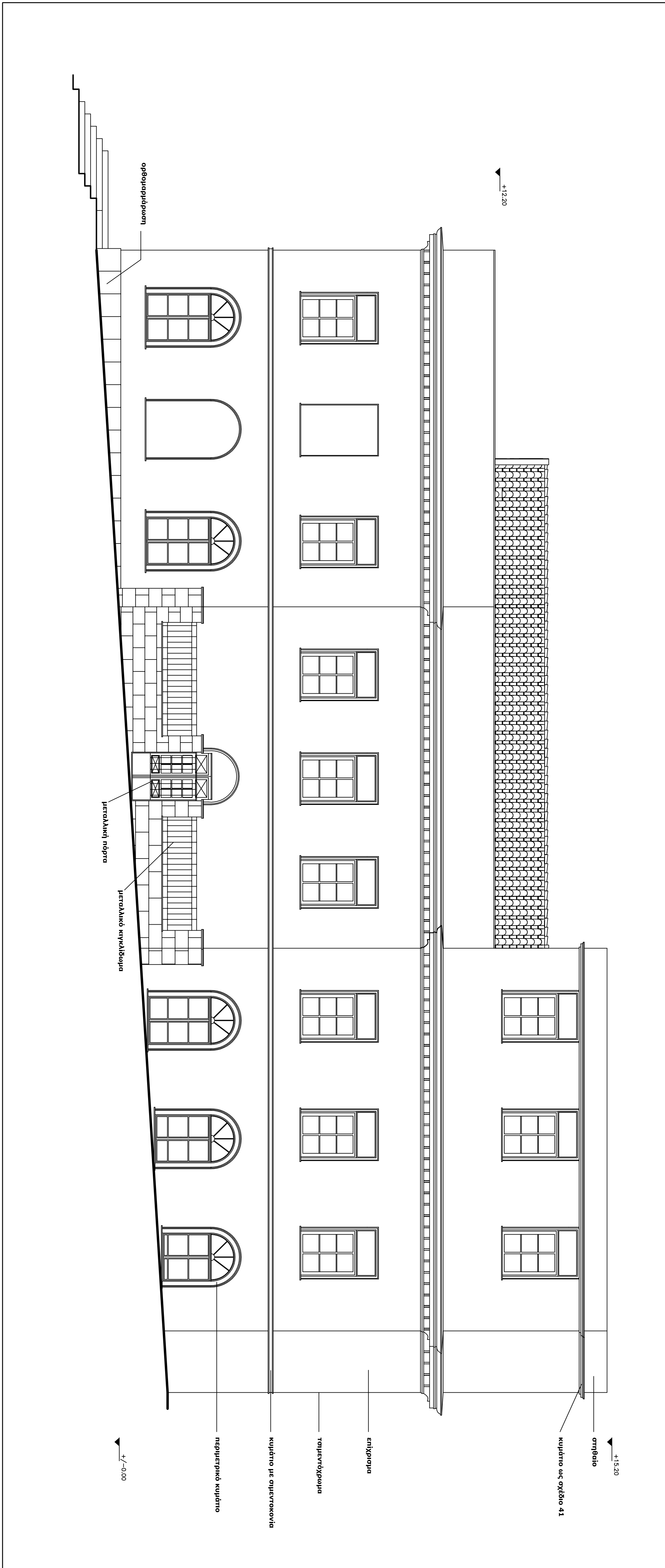
ΜΕΛΕΤΗΤΕΣ : ΜΠΟΥΝΤΟΥΡΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΓΟΓΟΝΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ

ΘΕΜΑ : ΚΑΤΟΨΗ

ΚΑΙΜΑΚΑ : 1:50

ΧΡΟΝΟΣ ΜΕΛΕΤΗΣ : ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2012

ΘΕΩΡΗΣΗ ΣΦΡΑΓΙΔΑ

Τ.Ε.Ι. ΠΑΤΡΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ ΥΠΟΔΟΜΗΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΤΙΤΛΟΣ : ΘΕΑΤΡΟ ΑΠΟΛΛΩΝ ΔΗΜΟΥ
ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΩΣ ΣΥΡΟΥ

ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ : ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

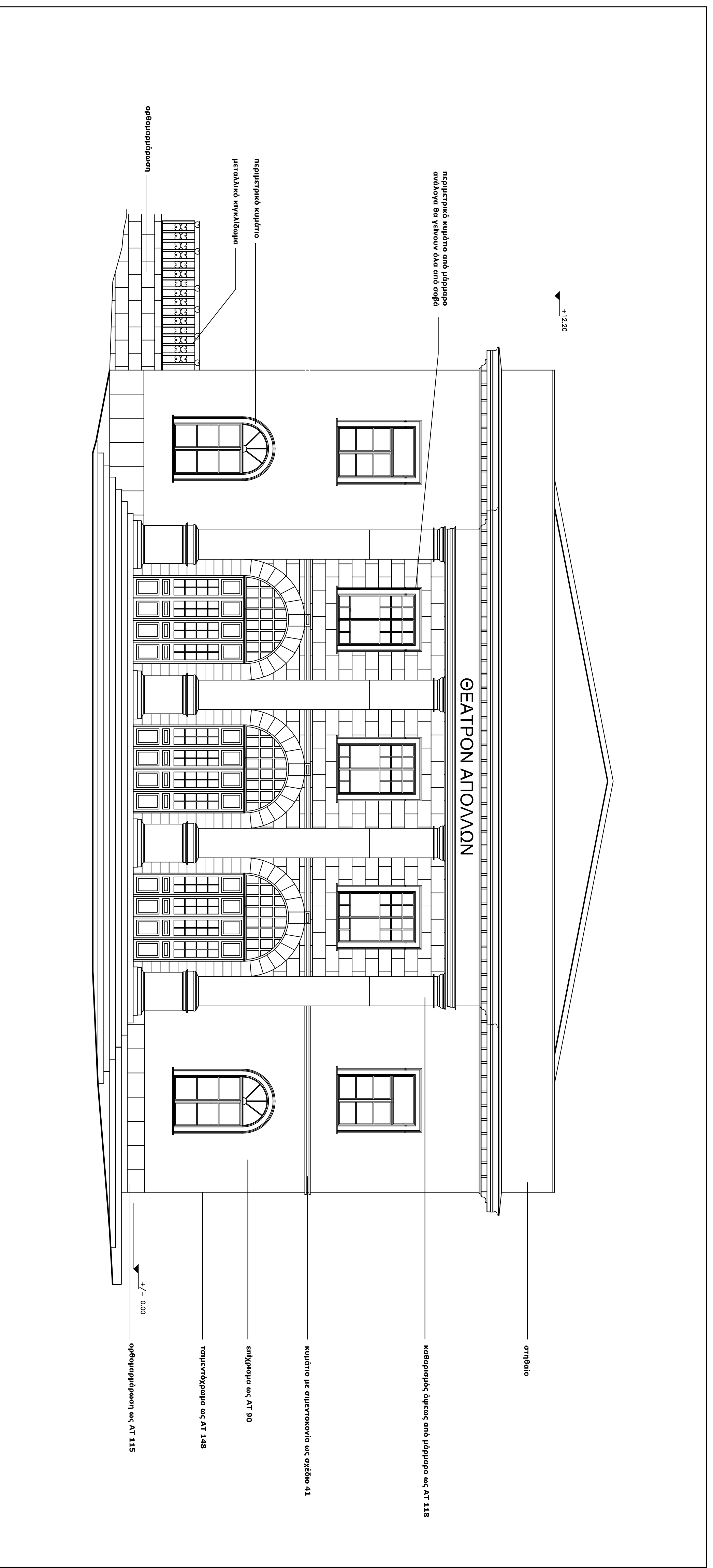
ΜΕΛΕΤΗΤΕΣ : ΜΠΟΥΝΤΟΥΡΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΓΟΓΟΛΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ

ΘΕΜΑ : ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ

ΚΑΙΜΑΚΑ : 1:50

ΧΡΟΝΟΣ ΜΕΛΕΤΗΣ : ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2012

ΘΕΩΡΗΣΗ ΣΦΡΑΓΙΔΑ

Τ.Ε.Ι. ΠΑΤΡΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ ΥΠΟΔΟΜΗΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΤΙΤΛΟΣ : ΘΕΑΤΡΟ ΑΠΟΛΛΩΝΩΝ ΔΗΜΟΥ
ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΩΣ ΣΥΡΟΥ

ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ : ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

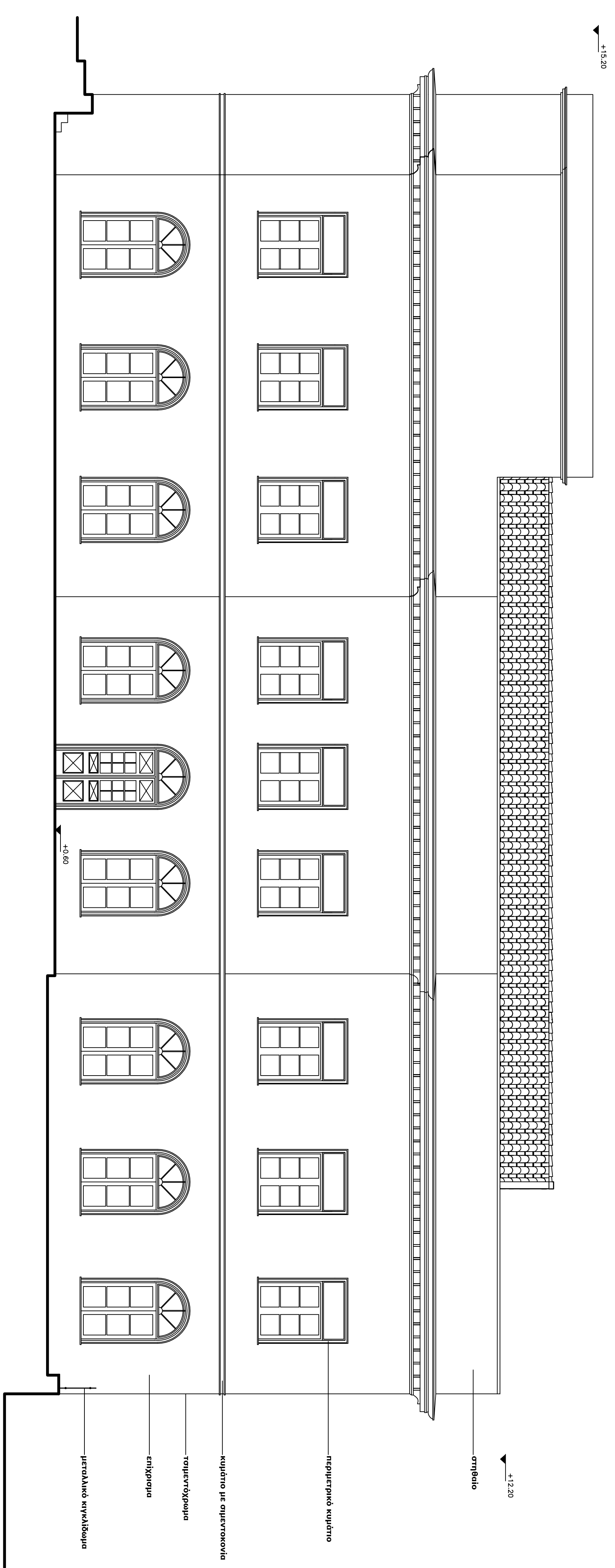
ΜΕΛΕΤΗΤΕΣ : ΜΠΟΥΝΤΟΥΡΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΦΟΤΟΝΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ

ΘΕΜΑ : ΝΟΤΙΑ ΟΥΨΗ

ΚΑΙΜΑΚΑ : 1:50

ΧΡΟΝΟΣ ΜΕΛΕΤΗΣ : ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2012

ΘΕΩΡΗΣΗ **ΣΦΡΑΓΙΔΑ**

Τ.Ε.Ι. ΠΑΤΡΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ ΥΠΟΔΟΜΗΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΤΙΤΛΟΣ : ΘΕΑΤΡΟ ΑΠΟΛΛΩΝ ΔΗΜΟΥ
ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΩΣ ΣΥΡΟΥ

ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ : ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΜΕΛΕΤΗΤΕΣ : ΜΠΟΥΝΤΟΥΡΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΓΟΓΟΛΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ

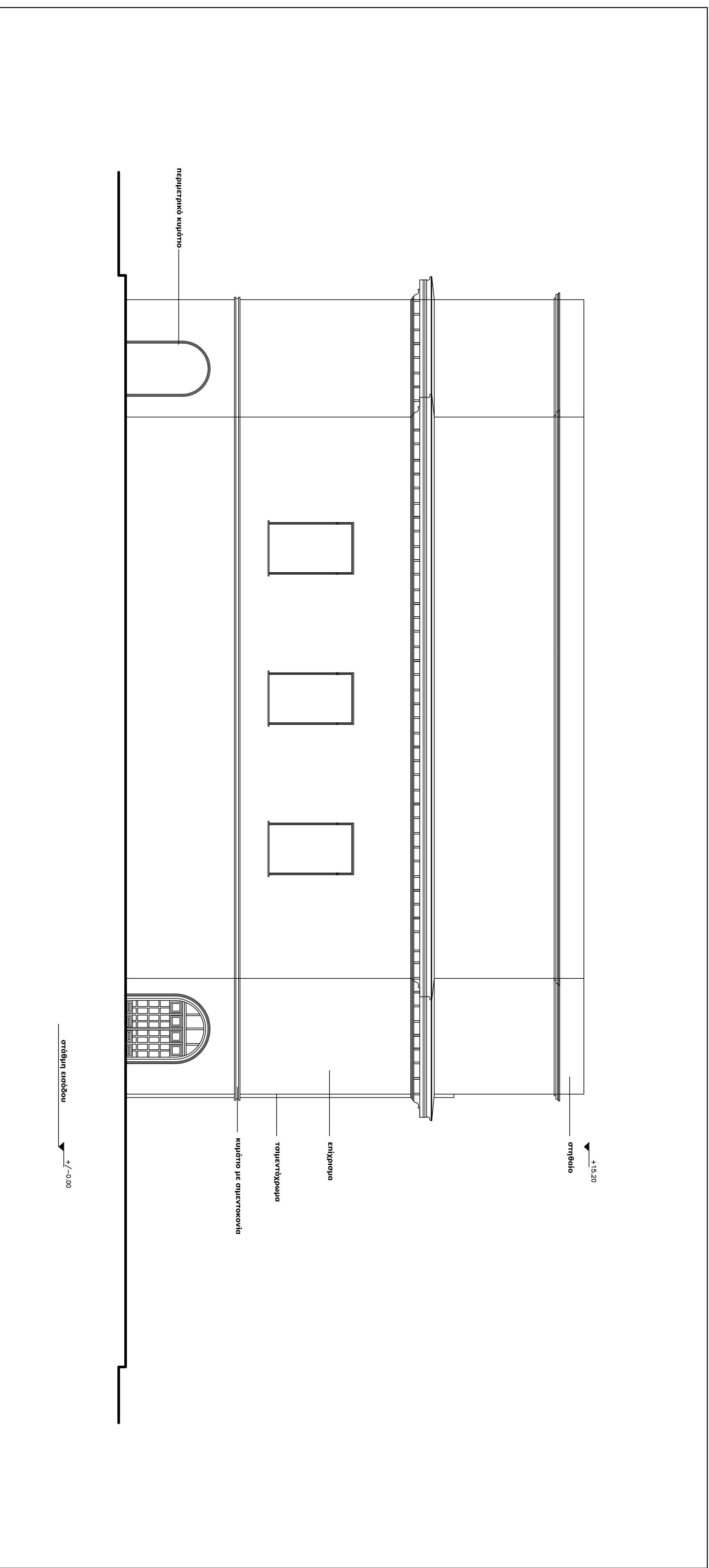
ΘΕΜΑ : ΔΥΤΙΚΗ ΟΨΗ

ΚΛΙΜΑΚΑ : 1:50

ΧΡΟΝΟΣ ΜΕΛΕΤΗΣ : ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2012

ΘΕΩΡΗΣΗ ΣΦΡΑΓΙΔΑ

Τ.Ε.Ι. ΠΑΤΡΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ ΥΠΟΔΟΜΗΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΤΙΤΛΟΣ : ΘΕΑΤΡΟ ΑΠΟΛΛΩΝ ΔΗΜΟΥ
ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΩΣ ΣΥΡΟΥ

ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ : ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

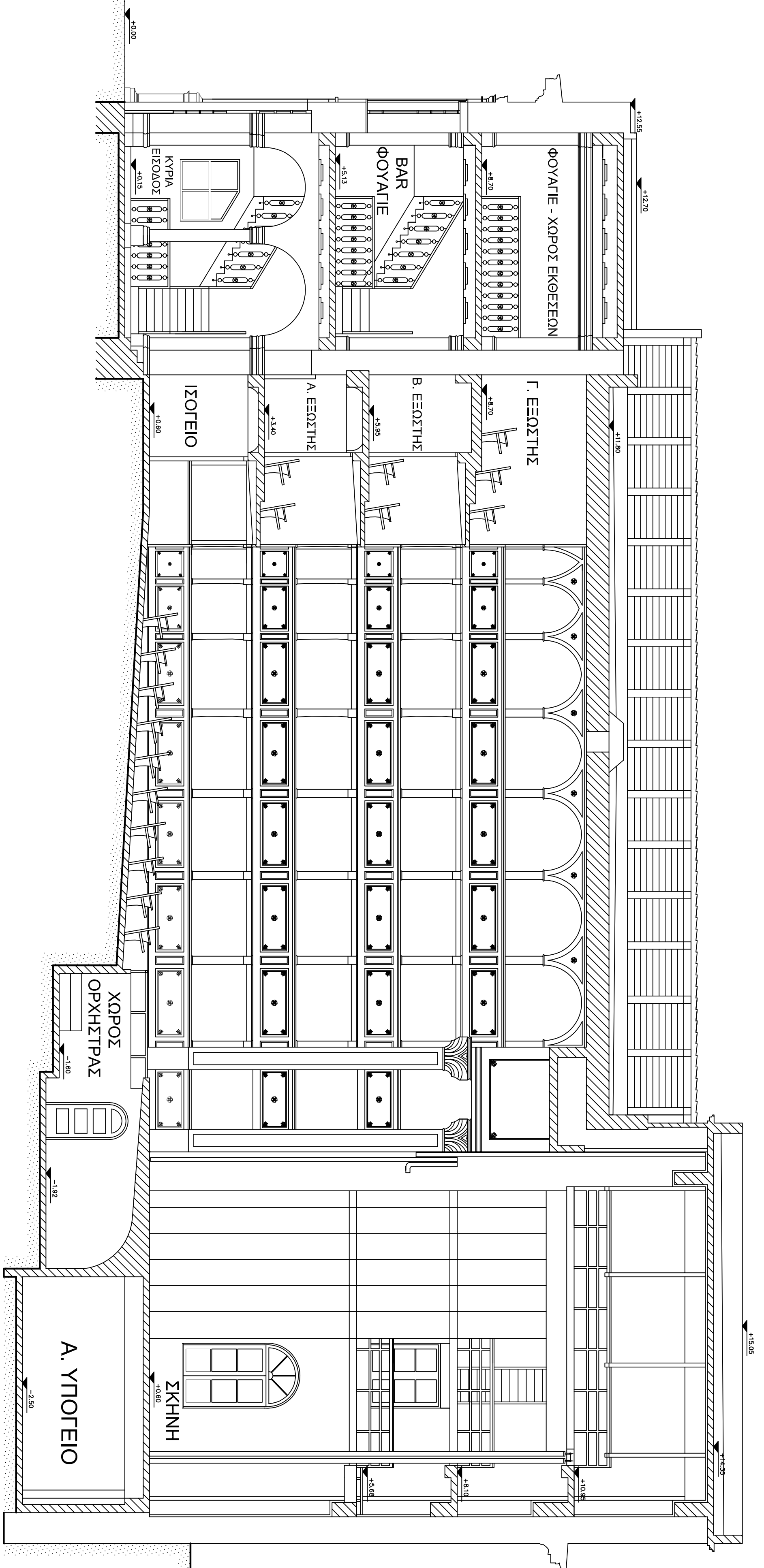
ΜΕΛΕΤΗΤΕΣ : ΜΠΟΥΝΤΟΥΡΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΓΟΓΟΛΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ

ΘΕΜΑ : ΒΟΡΕΙΑ ΟΨΗ

ΚΛΙΜΑΚΑ : 1:50

ΧΡΟΝΟΣ ΜΕΛΕΤΗΣ : ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2012

ΘΕΩΡΗΣΗ ΣΦΡΑΓΙΔΑ

Τ.Ε.Ι. ΠΑΤΡΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ ΥΠΟΔΟΜΗΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΤΙΤΛΟΣ : ΘΕΑΤΡΟ ΑΠΟΛΛΩΝ ΔΗΜΟΥ
ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΩΣ ΣΥΡΟΥ

ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ : ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

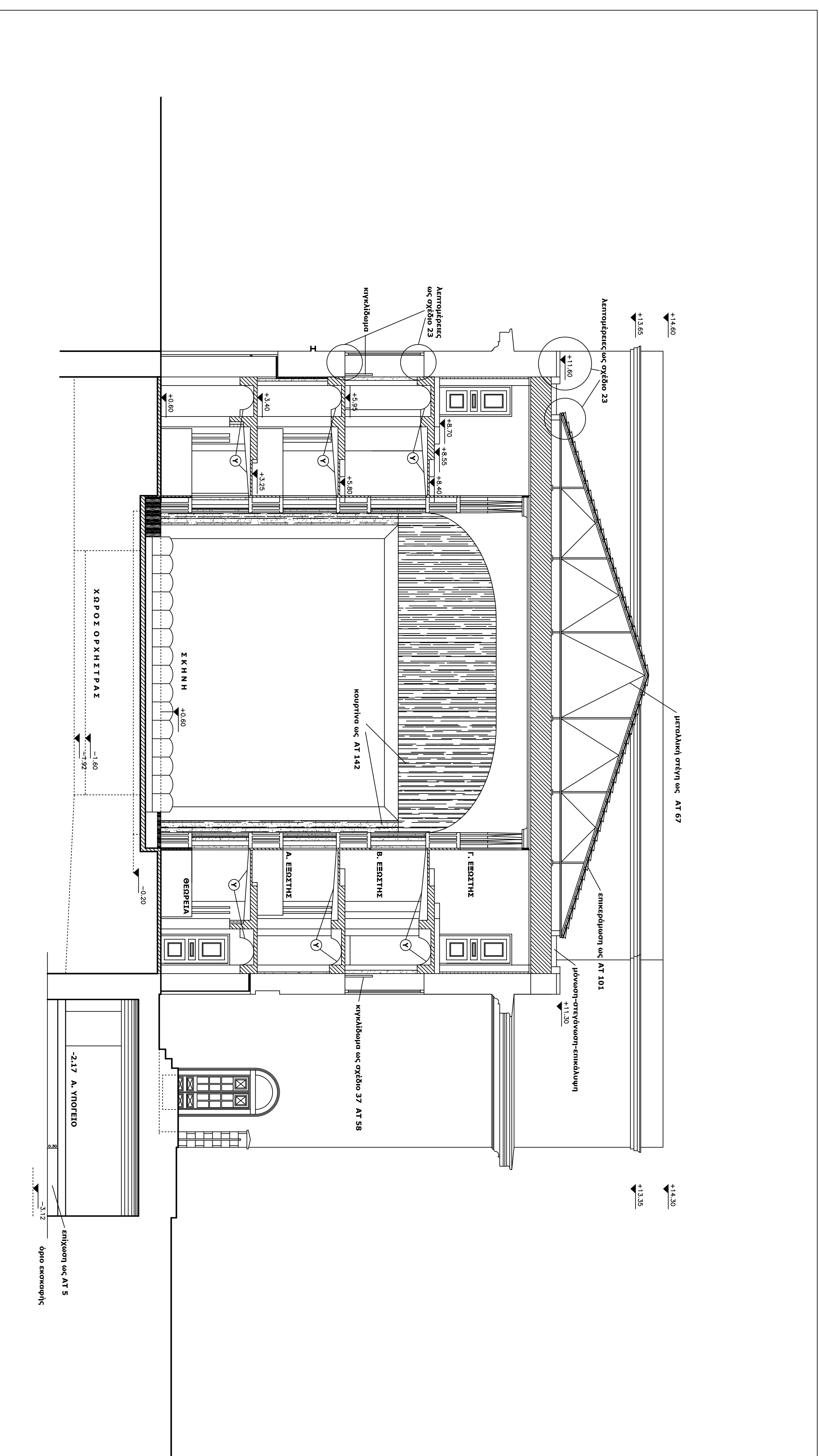
ΜΕΛΕΤΗΤΕΣ : ΜΠΟΥΝΤΟΥΡΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΓΟΓΟΝΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ

ΘΕΜΑ : ΤΟΜΗ Α-Α

ΚΑΙΜΑΚΑ : 1:50

ΧΡΟΝΟΣ ΜΕΛΕΤΗΣ : ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2012

ΘΕΩΡΗΣΗ ΣΦΡΑΓΙΔΑ

Τ.Ε.Ι. ΠΑΤΡΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ ΥΠΟΔΟΜΗΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΤΙΤΛΟΣ : ΘΕΑΤΡΟ ΑΠΟΛΛΩΝ ΔΗΜΟΥ
ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΩΣ ΣΥΡΟΥ

ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ : ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΜΕΛΕΤΗΤΕΣ : ΜΠΟΥΝΤΟΥΡΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΓΟΓΟΛΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ

ΘΕΜΑ : ΤΟΜΗ Γ-Γ'

ΚΑΙΜΑΚΑ : 1:50

ΧΡΟΝΟΣ ΜΕΛΕΤΗΣ : ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2012

ΘΕΩΡΗΣΗ ΣΦΡΑΓΙΔΑ